

HẠNH NGUYỆN CỦA SƯ ÔNG TRÍ HIỀN

Cách nay vừa tròn ngày Lễ Thất Tuần của Sư Ông, tất cả chúng con đã mất đi một vị Cao Tăng của Phật giáo Việt Nam, Phật giáo Hải Ngoại nói chung, cùng toàn thể Phật tử chùa Pháp-Quang nói riêng, thật là nỗi đau xót và mất mát to lớn mà mọi người ở đủ thành phần từ các vị Bồ Lão, Trung Niên, Thanh Niên cho đến các em Thiếu Nhi đã mất đi chỗ dựa tinh thần cùng gửi gắm tâm linh, lẫn niềm tin trọn vẹn cho Thầy mà giờ đây Thầy đã vĩnh viễn ra đi không một lời từ giã với chúng con.

Văng vẳng bên tai, cùng hình ảnh mà Thầy đã hiện rõ với dáng người nhỏ nhỏ, ốm gầy, lúc nào đôi mắt cũng sáng ngời, nét mặt luôn hiện một nụ cười hiền hòa, lời nói đầy lòng **Từ-Bi** và cởi mở với tất cả mọi người mà hình bóng ấy nếu kéo ngược dòng thời gian 30 năm về trước, Thầy đến nơi đây chỉ vốn vẹn một ngôi nhà nhỏ nhỏ mà hiện giờ vẫn còn. Thầy đã dốc hết toàn năng, toàn lực đem giáo lý nhà Phật truyền bá và phát huy tôn chỉ lấy **Trí-Tuệ** và **Từ-Bi** làm nền tảng để giáo hóa chúng sanh, có thể nói rằng: **Trí-Tuệ phân biệt không xót một ly, Từ-Bi không bỏ một vật**, Thầy đều thể hiện mà ai ai trong tất cả chúng con đã và đang noi theo.

Đối với cá nhân Thầy: Thầy không có gì cho cá nhân Thầy cả, ngày hai buổi cơm canh dưa muối đạm bạc, cùng gánh vác mọi công việc nặng nhọc, nào cuốc đất, đào lấy rễ của cây cổ thụ hơn hai người ôm kéo dài hàng tháng hầu có được đủ diện tích để an vị tượng **Quán Thế-Âm Bồ Tát Linh Thiêng** hiện có bây giờ, tối lại **Tu niệm, Thiền định** và rồi nằm lăn ra ngủ bằng chiếc túi ngủ (sleeping bag) đơn sơ cũ nát trên sàn gỗ bên góc nhà bếp mà suốt 30 năm qua Thầy duy trì một nếp sống không vật chất đó.

Ngày tháng đối với Thầy là những ngày đầy **Niềm Hy Vọng** cho tất cả chúng con, Thầy luôn hoạch định trên mọi bình diện, nào lo **Truyền Bá Phật Pháp**, nào đẩy mạnh phát triển cơ sở vật chất mặc dù với đôi tay nhỏ bé nhưng với **Trí Tuệ Siêu Phàm**, bằng lòng tự tin vô bờ bến của mọi Phật Tử chúng con, để từ từ có được ngôi Chánh điện trang nghiêm, ngôi nhà sinh hoạt tiện nghi với sức chứa khá đông, ngôi Tăng đường quy củ, Tượng A Di Đà lộ thiên, khu vườn Thập Bát La Hán, những thác, suối đá róc rách, cây cỏ xanh tươi tất cả tạo nên một khung cảnh Thanh Tịnh và Thiên Vị với tâm nguyện cuối cùng là xây dựng **Quán-Âm Linh Viện**. Đó là biểu hiện lòng **Từ Bi**

cũng là hạnh nguyện cứu **Khổ Độ Sinh** mà cả đời Thầy gửi trọn vào đó, mà Thầy đã có kế hoạch và bây giờ chúng con Nguyện sẽ tiếp nối thực hiện cho bằng được không ai ngoài Thầy bằng tất cả **Tâm Thành** của tất cả chúng con.

Thầy ơi! Tiếc thay Thầy nay không còn nữa để cùng chúng con chia ngọt sẻ bùi gánh vác cùng Thầy đã trải qua suốt bao đoạn đường chong gai để có được từ tinh thần lẫn vật chất thì làm sao chúng con quên được từ cái khoảnh khắc ban sơ cho đến ngày hôm nay, bóng dáng ấy, nụ cười kia, lòng **Từ Bi** nọ, **Trí-Tuệ** sáng ngời đó, làm sao chúng con tìm lại được bây giờ, cái mát mát to lớn này ai nấy đều bàng hoàng, giao động không ai có thể lường và đón nhận được.

Giờ đây, kể từ hôm nay chúng con đang Tỉnh Trí, Hoàn Hồn và **biết phải làm gì** ngõ hầu đền ơn mà Thầy đã dày công khai sinh ra nó:

- 1) **Với Lòng Nhiệt Quyết Vô Biên.**
- 2) **Lòng Kiên Trì Vô Hạn.**
- 3) **Với Đạo Pháp Nhiệm Mâu.**
- 4) **Niềm Tin Vững Mạnh.**
- 5) **Trí tuệ Trong Sáng.**
- 6) **Từ-Bi Lan Tỏa.**

Chúng con nguyện tiếp nối Sự Nghiệp Thầy cả hai phương diện **Tinh Thần** và **Vật Chất** để khỏi phụ lòng Thầy đã sáng lập ra. Trong lòng mỗi một chúng con mãi chế ngự hình bóng Thầy bằng hai câu thơ như sau:

**“ĐÃ ĐẾN, RỒI ĐI KHÔNG QUAN NGẠI
CHẲNG ĐẾN, CHẲNG ĐI THẦY MÃI CÒN”**

Đây là hai câu thơ chúng con luôn nằm lòng đến mãi mãi về sau./.

Chúng con xin **THÀNH KÍNH** xin Đảnh Lễ Thầy.

